Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

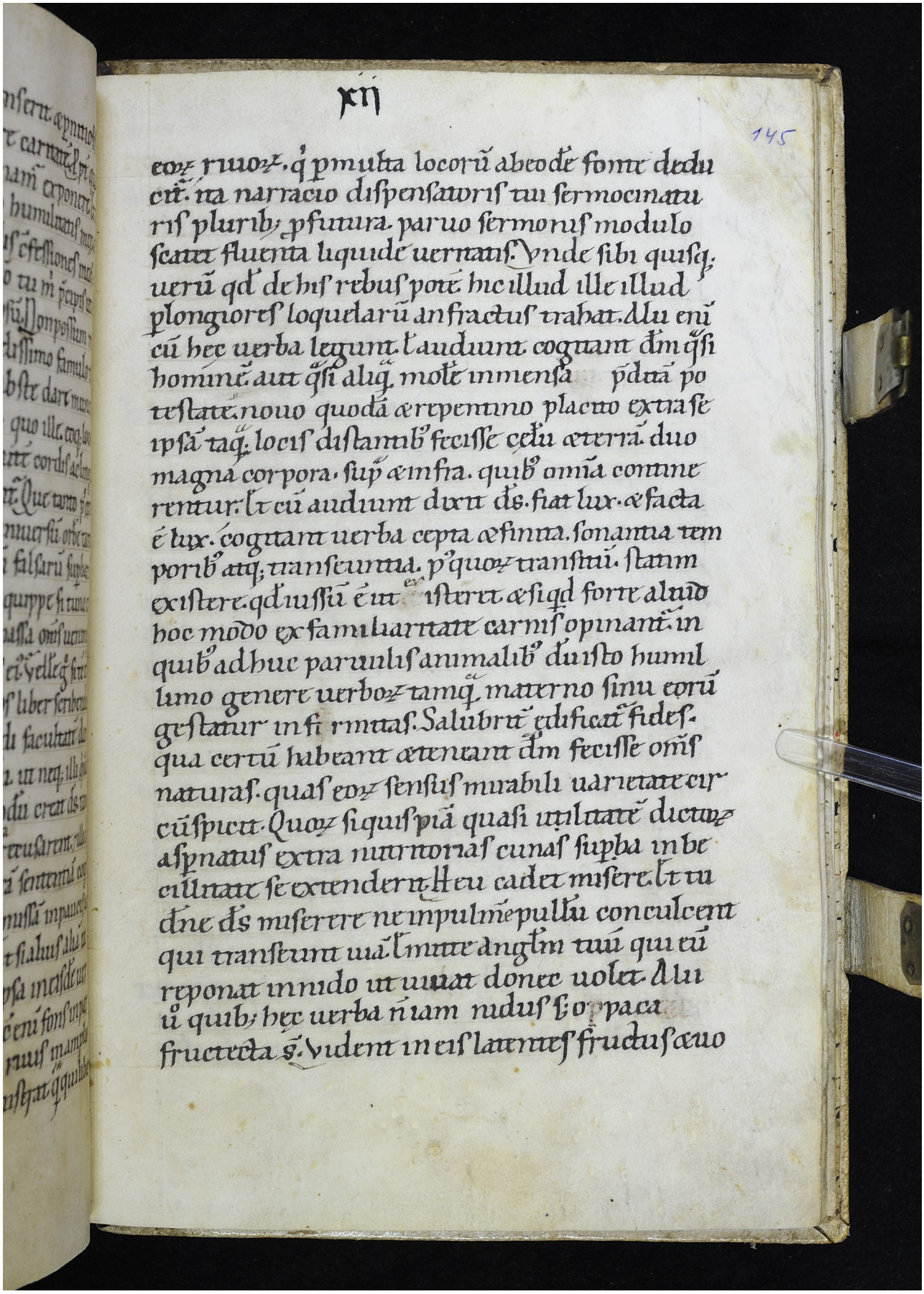

xm

145

eor ruor. q̄ pmulta locorū abeo dē fonte dedu
cīt. ita narracio dispensatoris tui sermocinatu
ris pluribꝫ pfuura. paruo sermonis modulo
scatet fluenta liquide uernans. Vnde sibi quisq;
uerū qd̄ de his rebus potē hic illud ille illud
plongiores loquelarū anfractus trahat. Alu enī
cū hec uerba legunt. t audiunt. cogitant dm q̄si
hominē aut q̄si aliq̄. molē immensā p̄dictā po
testatē. nouo quodā ac repentino placito extra se
ipsā taq̄. locis distantib' fecisse celū aeternā. duo
magna corpora. sup' ac infra. quib' omnia contine
rentur. t cū audiunt dixit ds. fiat lux. ac facta
ē lux. cogitant uerba cepta ac finita. sonantia tem
porib' atq; transeuntia. p' quor transitū. statim
existere. qd iussū ē ut esset. aliquid forte aliud
hoc modo ex familiaritate carnis opinantē. in
quib' adhuc paruulis animalib' duisto humi
limo genere uerbor tamq̄ materno sinu eorū
gestatur infirmitas. Salubrē edificatē fidē.
qua certū habeant aeternam dm fecisse omn̄
naturas. quas eor sensus murabili uarietate cir
cūspicit. Quor siquis pia quasi utilitatē ductor
aspnatus extra nutritorias cunas superba in be
stialitatē se extendere. Heu cadet misere. t tu
dne ds miserere ne impulm̄ pullu conculcent
qui transeunt uia. t mitte angl'm tuū qui eū
reponat in nido ut uiuat donec uolet. Alii
ū quib' hec uerba n̄ iam nudus sed opaca
fructecta s. Vident in eis latentes fructus aeuo